

NAȘTEREA DOMNULUI - IZVORUL VIETII SĂNĂTOASE

† CASIAN

din darul lui Dumnezeu, Arhiepiscopul Dunării de Jos.

*Preacuviosului cin monahal, Preacucernicilor preoți
și tuturor drept-măritorilor creștini din Eparhia noastră:
har, milă, pace, bucurie, speranță multă, putere sfântă și voință mare
pentru păstrarea „sănătății și a vieții ca daruri de la Dumnezeu”,
cu prilejul Sfințelor Sărbători ale Nașterii Domnului, Bobotezei și Anului Nou,
iar de la smerenia Noastră, arhiereshi binecuvântări.*

*„Astăzi S-a născut Hristos,
Mesia, Chip luminos,
Lăudați și cântați
Și vă bucurați!”*

(Colinde românești)

Iubiți și mult doriți frați și surori în Domnul,

Ne întâlnim sufletește, duhovnicește, „pe calea inimii” și „de la creștin la creștin”, de aproape și de departe, în sfintele noastre biserici, de la orașe și de la sate, din capele și din orice loc de rugăciune, împreună cu Domnul

Iisus Hristos, „Mititel și-nfășățul/ În scutec de bumbăcel!”¹, în „Ziua cea sfântă/Când colindele se cântă/Sărbătoarea lui Hristos/ Să ne fie de folos!”².

Este Crăciunul! Este Nașterea Mântuitorului. Peste tot și pentru oricine dintre creștini, „Astăzi S-a născut Hristos/ Mesia, Chip luminos”³, iar spațiul

bisericesc în care ne aflăm este „Betleemul” spiritualizat, adică este „Casa Pâinii”, după cum se traduce numele localității biblice din Țara Sfântă. Dumnezeuiescul Prunc este „Dumnezeu adevărat din Dumnezeu adevărat”, Care „S-a născut pentru noi, oamenii și pentru a noastră mântuire”⁴. A luat trup omenesc din Preacura-

1. Colind.

2. Colind.

3. Colind.

4. Art. 2 și 3 din Simbolul de credință.

ta Fecioară Maria și ne oferă în schimb harul, puterea, lumina și sfințenia din dumnezeirea Sa, prin împărtășire: „S-a făcut om, ca pe om să-l îndumnezeiască”⁵ „Dumnezeu pe pământ a venit și omul în cer s-a suit. Toate s-au unit dumnezeiește pentru unitatea noastră umană. S-a făcut trup ca să Se sălășluiască între noi”⁶. Aceasta este Taina minunată! Acesta este singurul fapt „nou sub soare”⁷. Soarele dreptății, Hristos Domnul, luminează pe tot omul ce vine în lume, iar venirea Sa se petrece în noaptea întunecoasă de pe pământ, ca astfel să primim cu toată ființa noastră darul ceresc, pe Cel ce este „Lumina lumii”⁸.

„Prin întrupare, Fiul lui Dumnezeu S-a arătat lumină deplină omului, arătându-l pe acesta capabil să fie făcut fiu al lui Dumnezeu și frate al Său, ca Fiul lui Dumnezeu, și în stare să se înalțe, prin Duhul Sfânt al Fiului, la viața neînchisă în lumea aceasta”⁹.

Iubiților,

Am primit cereștile vestiri ale Nașterii Domnului în „zoriile creștinismului”, deodată cu lumina Evangheliei transmisă la toată lumea prin Sfinții Apostoli. Nouă ni l-a ales Duhul Sfânt ca prim-vestitor al Evangheliei

„slavei lui Hristos”¹⁰, pe Sfântul Apostol Andrei, ajutat de Sfântul Apostol Filip. Este un dar mare și sfânt, propovăduirea „cheagului” Evangheliei în „frământătura” etnică a două popoare, dac și roman, din care, ca și o „prescură”, s-a ivit poporul român! Poporul creștin român, fără o dată de convertire, este un popor al apostolatului, al mărturisirii credinței, pașnic și martiric atunci când situațiile au cerut, dar, mai ales, este păstrătorul memoriei vii a Evangheliei prin manifestările cele mai calde, mai duioase, mai însuflețitoare și mai suave în deosebita Sărbătoare a Nașterii Domnului, încât s-ar putea afirma, fără greșală, o anumită actualizare a evenimentului de acum două mii de ani, într-un chip tainic, mereu izvorător de energii creatoare în marea noastră familie de la Dunăre și Carpați, iar acum în mai toată lumea, unde trăim tot ca acasă! Ce mărturie puternică vine din timpuri imemorabile să consfințească această realitate! „*Azi cu strămoșii cânt în cor colindul sfânt și bun! Tot moș era și-n vremea lor bătrânul Moș Crăciun*”¹¹. Așadar, pentru sufletele noastre și pentru măreția smerită, caldă și primitoare a creștinului român, evocarea dimensiunii evanghelice este expresia bunătații Mântuitorului, prin ospitalitate. Așa

am învățat să rămânem cu brațele deschise și cu inimile încălzite de dragoste fraternală și de solidaritate omenească față de toți semenii pe care Dumnezeu i-a „semănat” în pământul reavăn și hrănitor al Patriei, mereu „brăzdat cu plugul Evangheliei”¹² păcii, prin misiunea Sfintei noastre Biserici Ortodoxe – „Maica spirituală a neamului românesc” (Mihai Eminescu).

De aceea astăzi, la Nașterea Domnului, prin Sfânta Liturghie, prin rugăciunile neîncetate și prin iubirea nedeșmințită, îi cuprindem spiritual, dar și efectiv, frățește, aici – „Acasă”, cu noi, între noi, și pe toți frații români din Arhiepiscopie aflați, sperăm, temporar, în lumea mare, pentru mai binele dâșnilor și al nostru, în comuniune de credință, de limbă, de cultură, de tradiții și de neam. Astfel ne-a învățat Sfânta noastră Biserică, prin chemarea Preafericitului Părinte Patriarh Daniel, aprobată de Sfântul Sinod și urmată fidel și real de bunii noștri păstori de suflete din țară și din străinătate, să ne rugăm pentru unitatea tuturor românilor de pretutindeni! Rugăciunea unită cu fapta bună, concretă, au devenit punți de comunicare și de comuniune, în cele mai frumoase modalități. Și tot în acest an, acasă, în toate familiile și-n toate comunitățile, ne-am

5. Sf. ATANASIE CEL MARE.

6. Sf. IOAN GURĂ DE AUR, *Predici la Sărbătorile împărătești și Cuvântări de laudă la sfinți*, Editura Institutului Biblic și de Misiune al Bisericii Ortodoxe Române, București, 2006, pp. 26-30.

7. Sf. IOAN DAMASCHIN, *Dogmatica*, trad. Pr. D. Fecioru, Editura Scripta, București, 1993, p. 82.

8. Pr. Dumitru STĂNILAOE, *Iisus Hristos, lumina lumii și îndumnezeitorul omului*, Editura Anastasia, București, 1993, p. 57.

9. Ioan 8, 12.

10. 2 Corinteni 4, 4.

11. Colind.

12. Sf. IOAN CASIAN

amintit, am îngrijit și ne-am rugat împreună, tot la chemarea Sfântului Sinod, pentru cealaltă parte a comunității noastre, cea liniștită, pașnică și smerită, plecată la Domnul și care se odihnește temporar în cimitire. Câtă pace, câtă lumină, câtă putere, câtă bogăție sufletească izvorăsc din morminte atunci când Îl chemăm, cu credință și prin toate rugăciunile Bisericii și datinile străbune, pe Domnul Învierii și al Vieții veșnice, Hristos „biruitorul iadului și al morții“!

Fraților,

Cu atât mai mult astăzi, la Nașterea Domnului, în lumina, în plinătatea bucuriei Vieții Care Se naște și nu moare, este timpul cel mai potrivit să trecem peste pragurile înfricoșătoare ale fricii de boala care s-a așternut, iată, de doi ani, în omenire, pretutindenți! Apăsarea, frica, tristețea, suferința și-au făcut loc fără să le dorim, fără să contribuim efectiv, dar urmările sunt îngrijorătoare, iar uneori chiar distrugătoare de vieți.

Iată de ce stăruim la dumnezeiescul eveniment al vieții, prin Nașterea Mântuitorului, „pentru ca lumea să aibă viață și s-o aibă din belșug“¹³.

Mai mult, Hristos Se naște pe pământ pentru oamenii care au ales singuri, în locul vieții, moartea prin despărțirea în mod liber, de iubirea atotprezentă și vindecătoare a lui Dumnezeu. De ace-

ea, Tatăl Îl trimite pe „Fiul său Cel Unul Născut“¹⁴ din veci să primească firea umană căzută în „robia morții“¹⁵, spre a o vindeca de moarte.

Fiul lui Dumnezeu devine Fiul Omului pentru a fraterniza cu omul pe care să-l recupereze, să-l însănătoșească și să-l redea fiu lui Dumnezeu: „Precum în cer, așa și pe pământ“¹⁶.

Așa se petrec faptele iubirii milostive, în mijlocul atâtor suferinzi, prin „mâinile“ întinse, prelungite, ale Domnului, toți slujitorii, toți medicii și toți bunii samariteni, oameni buni, jertfelnici și iubitori de semeni. Ce ar fi sărbătoarea Nașterii Domnului în acest an plin de atâtea încercări, suferințe, boli și moarte, fără Dumnezeu, fără Biserică, fără bunătatea, milostenia, jertfelnicia eroică a „preoților“ în alb, medicii, secondanți de atâtea voluntari? Este momentul mulțumirilor din inimi curate și recunoscătoare pentru toate binefacerile revărsate de Dumnezeu asupra semenilor în suferință, prin „apostolii“ sănătății sufletești și trupești, în Biserică, în Țară, în lume, în familie, în școală, în fabrică, pe stradă, oriunde este un om care a făcut un bine cât de mic „unuia dintre acești frați (...) prea mici“¹⁷ ai lui Hristos. Acolo este naștere și nu moarte.

Iată, aceștia, nevăzuți, neauziți, nesesițați de noi, sunt „frații“ preferați de Hristos Domnul! În primul rând lor li se adresează,

zi de zi și ceas de ceas! Pentru voi M-am întrupat! Iubirea întrupată și împărtășită concret în situații dramatice, pe aparate la spital, fără aer în plămâni, este energia care trece din Domnul în medic și se întâlnește cu credința exprimată în rugăciune, „ozonul din plămânul veșniciei!“ Așa s-au împlinit atâtea minuni! Orice persoană salvată de la moarte în Pandemie este o nouă „icoană“ vie a Nașterii Domnului în concretul vieții omenești. Fie laudat Domnul pentru toate și pentru tot!

Ajută-ne, Mântuitorule, și la acest „Praznic luminos,/ strălucit, frumos“, tuturor de aproape și de departe, să credem în Nașterea Ta pentru pruncia noastră, nepăcătoasă, pentru a redeveni cu sufletul, cu inima, cu voința, cu credința, cu fapta iubitoare de semeni, pruncii pe care îi arăți umanității ca pe niște apostoli ai vieții, dincolo de toate bolile trecătoare, învinse și neînvingătoare: „De nu veți fi precum copiii, nu veți intra în Împărăția lui Dumnezeu“¹⁸.

Pe această luminoasă cărare, de la suflet la suflet, de la inimă la inimă, de la frate la frate, de aproape sau din depărtare, să ajungem la „clinica“ vieții-Biserica. Să ne spovedim, să ne cuminecăm, să redevenim filantropi! Să ne bucurăm de viața creștinească, să prețuim și să apărăm mai mult, mai atent și mai creștinește „viața și sănătatea ca daruri ale lui Dumnezeu“¹⁹.

13. Ioan 10, 10.

14. Ioan 4, 9.

15. Evrei 2, 15.

16. Matei 6, 10.

17. Matei 25, 40.

18. Matei 18, 3.

19. Din Rugăciunea specială pentru încetarea noii epidemii.

„Și acum te las, fii sănătos,
Și vesel de Crăciun,
Dar nu uita, când ești voios,
Române (creștine) să fii
bun!“

Să fim buni, Doamne, precum
Tu ești bun și iubitor de oameni,
cu toți semenii noștri, frații și su-

rorile din unica familie reunită la
Praznicul Vieții, Nașterea Ta lu-
minată!

Vă doresc din inimă, bucurie
cu recunoștință și cu vii mulțu-
miri pentru tot binele săvârșit pe
„altarul“ fratelui, iar de Sfintele
Sărbători ale Nașterii Domnului,

Bobotezei și Anului nou: Sănăta-
te!, Sănătate!, Sănătate!

La mulți și buni ani!

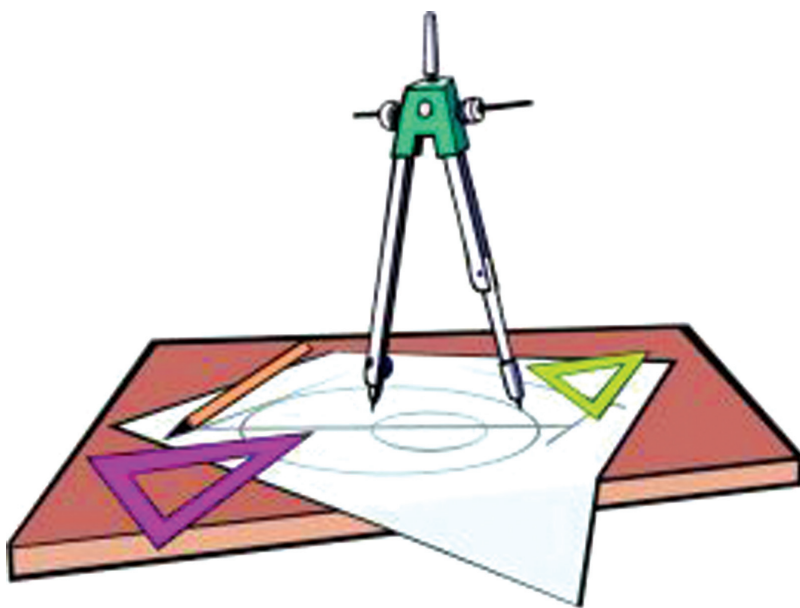
Al vostru de tot binele voitor
și către Hristos Domnul rugător,

† Casian,

Arhiepiscopul Dunării de Jos

TEHNOLOGIILE EDUCAȚIONALE MODERNE LA ORELE DE EDUCAȚIE TEHNOLOGICĂ

Prof. Mihaela Manea

Elaborarea unor teh-
nologii educaționa-
le moderne permite
nu numai îmbunătățirea calită-
ții procesului educațional, ci și
rezolvarea problemei însușirii
unui volum imens de informații
într-un timp relativ scurt fără a
afecta starea psihică a instruiți-
lor. Resursele informaționale au
devenit la fel de importante ca
resursele materiale și cele ener-

getice. În condițiile societății in-
formaționale bazate pe utilizarea
tehnologiilor informaționale și
comunicaționale (T.I.C.), în sis-
temul de învățământ devine un
imperativ necesitatea centrării
procesului de învățământ pe elev,
el devenind subiectul procesului
de învățământ și care presupune
individualizarea (cel puțin rela-
tivă) a acestui proces. Folosirea
tehnologiei informaționale re-

prezintă o posibilitate reală de
individualizare a procesului de
învățământ bazat pe clase și lec-
ții. În contextul noilor tehnolo-
gii informaționale se creează noi
posibilități în instruirea elevilor.
În baza tehnologiilor multimedia
apare posibilitatea realizării ma-
terialelor didactice computeriza-
te, care pot fi grupate, în funcție
de tipurile tehnologiilor utilizate
și de scopurile pe care le realizează,
astfel: manuale electronice,
care reprezintă o expunere textu-
ală a materiei cu un număr mare
de ilustrații, care pot fi instalate
pe server și transmise prin rețea,
manuale electronice cu o dinami-
că înaltă a materialului ilustrativ,
executate pe CD-uri, sisteme mo-
derne pentru efectuarea lucrului
de cercetare științifică, sisteme
virtuale, în care elevul devine
element al modelului computa-
țional, care reflectă lumea reală și
sisteme de instruire la distanță.

Tehnologiile educaționale
moderne sunt eficiente în activi-
tatea didactică în etapele proiec-

tării, implementării și evaluării, una dintre condițiile esențiale în reușita acestora fiind cunoașterea și dorința de utilizare a celor mai potrivite mijloace, chiar dacă aceasta presupune renunțarea la anumite obiceiuri care se dovedesc, uneori, mai costisitoare la capitolul resurse (timp, energie, financiar).

În această direcție, am ales să prezentăm, din perspectivă proprie, câteva dintre beneficiile însușirii unor cunoștințe, respectiv a formării și consolidării unor deprinderi în cadrul cursului Intel Teach – Instruire în societatea cunoașterii, absolvit la CCD în februarie 2014. În ceea ce privește proiectarea activității didactice la nivelul unității de învățare, varianta de proiect propusă se dovedește complexă, utilă, aplicabilă în contexte variate; formatul este atractiv și profesionist, oferind posibilitatea ca, în fiecare moment, să se poată efectua conexiuni între elemente precum: arie tematică, competențe specifice/ obiectivele de referință, obiectivele operaționale și obiectivele de evaluare vizate, planificarea evaluării în variantele inițială, formativă și sumativă, mijloace necesare realizării evaluării (liste de verificare, stabilirea obiectivelor, observarea grupului, feedback din partea colegilor etc.), aptitudinile vizate (exemple: deprinderi de a utiliza termeni de specialitate, abilități practice de lucru cu programe Microsoft Office, experiență minimă în realizarea publicațiilor, abilități de navigare și documentare pe Internet), materiale și resurse necesare pentru unitatea de

învățare (tehnologie – hardware, software, materiale tipărite, resurse internet, alte resurse). De asemenea, orice ajustare necesară se poate realiza cu mai multă ușurință și cu păstrarea designului inițial.

În ceea ce privește implementarea activității proiectate, utilizarea tehnologiilor educaționale moderne reprezintă un mijloc de facilitare a lecției prin creșterea atractivității și prin realizarea unei comunicări mai fidele între cadrul didactic și elev (elevii pot recepta mai clar ceea ce li se transmite, avându-se în vedere receptarea pe mai multe canale ale cunoașterii).

Pot fi utilizate, în acest sens materiale PPT, care, pe lângă designul atractiv, facilitează o mai bună coerență în prezentare, precum și contactul permanent a elevului cu varianta vizual-auditivă a învățării. În spațiul lecției pot fi inserate materiale create anterior sau pot fi create astfel de materiale împreună cu elevii, în cazul în care există conexiune la Internet în sala de clasă. Aceste materiale dezvoltă creativitatea elevilor și asigură o învățare de plăcere.

Tehnologiile moderne sunt eficiente nu numai în transmiterea noilor cunoștințe, ci și în consolidare deprinderilor formate și în realizare transferului de informații între diferitele domenii ale cunoașterii. Astfel, se pot realiza lecții recapitulative cu ajutorul materialelor PPT, exercițiile propuse având la dispoziție posibilitatea autocorectării răspunsului eronat, solicitării sprijinului în identificare răspunsului corect,

aprecierii în situația unui răspuns just, identificării unor informații conexe. La final de lecție se poate realiza o sinteză sub forma unui flyer realizat de elevi, aceasta prezentând atractivitate și utilitate prin consolidarea capacității de sinteză, dar și prin dezvoltarea abilităților de utilizare a mijloacelor TIC. Tehnologiile educaționale moderne favorizează într-un mod cu totul deosebit învățarea prin descoperire atât la capitolul informații, cât și în ceea ce privește varietatea modalităților de utilizare a computerului în sine cu economie de efort și timp.

Evaluarea reprezintă unul dintre aspectele în cadrul cărora tehnologiile educaționale moderne sunt cel mai eficient inserate. Astfel, se pot folosi teste on-line, în format PPT, formulare realizate cu ajutorul Google docs etc., în cadrul cărora răspunsul este primit foarte rapid, obiectivitatea fiind ridicată, monotonia este alungată, se creează o mai bună dispoziție a participanților, prin înlăturarea contactului direct cu evaluatorul, se stimulează abilitatea de autoevaluare, spiritul competițional cu sine însuși. Evaluarea realizată cu ajutorul tehnologiilor moderne devine un moment mai puțin costisitor din punctul de vedere al consumului emoțional, reușindu-se performanța transformării utilului în plăcut, modificându-se atitudinea elevilor raportat la procesul evaluării în sine.

Tehnologiile educaționale moderne urmăresc facilitarea procesului didactic ajutând cadrele didactice să creeze contexte favorabile învățării, for-

mării deprinderilor, constituirii unui complex de atitudini care să stimuleze curiozitatea, dorința de a cunoaște mai mult, spiritul competițional cu sine, plăcerea de a progresa și de a-și dezvolta

posibilități de autoinstruire, dar și o raportare corectă la evaluare, aspect absolut necesar în poziționarea noastră, a fiecăruia, în spațiul cunoașterii. Învățământul are nevoie de tehnologii educaționale

moderne însușite de cadrele didactice și aplicate inteligent și constructiv în derularea procesului instructiv-educativ.

CERC METODIC DE LIMBA ȘI LITERATURA ROMÂNĂ

Prof. Ana-Maria Pintilie

Printre activitățile organizate în perioada premergătoare sărbătorii Sfântului Apostol Andrei, ocrotitorul Seminarului Teologic, s-a numărat și cercul metodic de limba și literatura română, setul de gimnaziu, din data de 26 noiembrie 2021. Doamnele profesoare care predau limba română la ciclul gimnazial din cadrul Seminarului (prof. Bahrim Mihaela, prof. Blănariu-Cozma Alina-Liliana, prof. Ghenea Georgiana, prof.

Pintilie Ana-Maria) au avut de pregătit spre dezbatere subiectul I A, itemul 8, din cadrul examenului de Evaluare Națională, intitulat: *Bune practici în formarea competenței de argumentare*. Astfel, sub îndrumarea doamnei profesoare Bahrim Mihaela, doamnele profesoare Blănariu-Cozma Alina-Liliana și Pintilie Ana-Maria au organizat prezentări care au avut ca scop ilustrarea de repere teoretice și practice, mijloace eficiente și activități didactice utilizate la

clasele V-VIII, pentru a putea forma competența de argumentare în rândul elevilor de gimnaziu. Activitățile desfășurate au fost în concordanță cu programa școlară în vigoare, accentul căzând pe *formarea profilului absolventului de gimnaziu*.

Evenimentul a debutat cu intervenția doamnei inspector de limba și literatura română, doamna Eleny Cojocaru, care le-a adresat atât celor implicați în organizarea cercului, cât și colegilor prezenți, calde încurajări și cuvinte frumoase, spre o bună și frumoasă colaborare. După aceea, elevii din Corul Seminarului au prezentat un scurt moment artistic dedicat ocrotitorului școlii și Zilei Naționale.

Cercul metodic s-a desfășurat în format online, pe platforma Meet și a reunit patru seturi: CM 1 – Seminarul Teologic „Sfântul Andrei”, CM 2 – Școala Gimnazială „Ludovic Cosma”, CM 3 – Școala Gimnazială Nr. 28, CM 4 – Școala Gimnazială „Sfinții Împărați Constantin și Elena” din Galați.

SIMPOZIONUL NAȚIONAL DUHOVNICI ȘI DASCĂLI DE SEAMĂ AI ȘCOLII MELE, CARE ODIHNESC ÎN CIMITIRUL ORAȘULUI/SATULUI NATAL

Pr. Gabriel Ioan Pelin, duhovnic

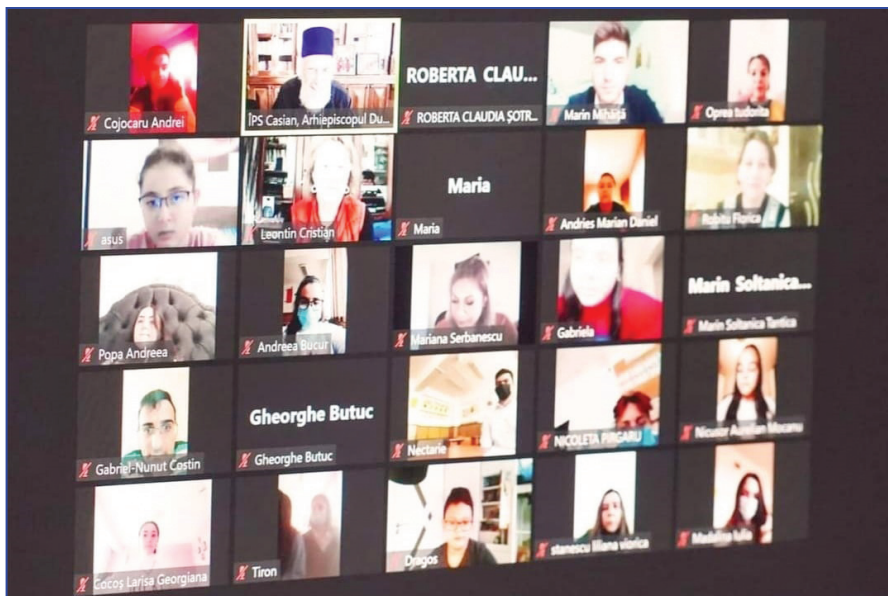
Joi, 25 noiembrie 2021, începând cu orele 10,00, în sala *Episcop Chesarie Păunescu* a Centrului Eparhial al Arhiepiscopiei Dunării de Jos, cu binecuvântarea Înaltpreasfințitului Arhiepiscop Dr. Casian al Dunării de Jos, în duhul hotărârii Sfântului Sinod de a declara anul 2021 drept „Anul omagial al pastorației românilor din afara României” și „Anul comemorativ al celor adormiți în Domnul; valoarea - liturgică și culturală a cimitirelor”, s-a desfășurat simpozionul ajuns la a XXII-a ediție, cu tema *Duhovnici și dascăli de seamă ai școlii mele, care odihnesc în cimitirul orașului/satului natal*.

Evenimentul organizat de Seminarul Teologic *Sfântul Apos-*

tol Andrei, cu prilejul prăznuirii ocrotitorului spiritual, a reunit nu mai puțin de 14 Seminarii Teologice (Seminarul Teologic Ortodox Arad, Seminarul Teologic Liceal Ortodox *Sfântul Ierarh Iosif Mărturisitorul* Baia Mare, Seminarul Teologic Ortodox *Nifon Mitropolitul* București, Seminarul Teologic *Chesarie Episcopul* Buzău, Seminarul Teologic Ortodox *Justin Patriarhul* Câmpulung-Muscel, jud. Argeș, Seminarul Teologic *Sfântul Apostol Andrei* Galați, Seminarul Teologic Ortodox *Sfântul Ioan Gură de Aur* Huși, Seminarul Teologic Ortodox *Veniamin Costachi* Neamț, Liceul Teologic Ortodox *Sfinții Împărați Constantin și Elena* Piatra Neamț, Seminarul Teologic Ortodox *Sfântul Nicolae*

Râmnicu Vâlcea, Seminarul Teologic Ortodox *Sfântul Ioan Gură de Aur* Slobozia, Seminarul Teologic Liceal Ortodox *Mitropolitul Dosoftei* Suceava, Seminarul Teologic Ortodox *Sfântul Ioan Gură de Aur* Târgoviște, Seminarul Teologic *Sfântul Ioan Casian* Tulcea), 7 Colegii Naționale (Colegiul Național *Vasile Alecsandri* Galați, Colegiul Național *Mihail Kogălniceanu* Galați, Colegiul Național *Costache Negri* Galați, Colegiul Național *Alexandru Ioan Cuza* Galați, Colegiul Național *Gheorghe Munteanu Murgoci* Brăila, Colegiul Național Pedagogic *Dumitru Panaitescu Perpessicius* Brăila, Colegiul Național *Spiru Haret* Tecuci), și 2 Licee (Liceul Teoretic *Nicolae Iorga* Brăila, Liceul Teoretic *George Vâlsan* Făurei,) din cuprinsul Eparhiei dunărene.

Lucrările simpozionului au fost deschise de către Întâistătorul Eparhiei, Înaltpreasfințitul Părinte Dr. Casian Crăciun, care a rostit o alocuțiune de 30 minute în limba franceză, prin intermediul unei platforme virtuale, realizându-se preambulul celei de-a 7-a ediții a Conferinței Internaționale „Istorie, Spiritualitate, Cultură. Dialog și Interactivitate”, organizată de Centrul de studii istorice și social-cultu-

rale est-europene și Centrul de Cercetare Teologică Ortodoxă Interdisciplinară „Sfinții Trei Ierarhi“ din cadrul Facultății de Istorie, Filosofie și Teologie a Universității „Dunărea de Jos“ din Galați.

Toți elevii participanți și-au expus referatele pregătite cu minuțiozitate sub îndrumarea profesorilor care au și luat cuvântul, subliniind importanța studierii vieții personalităților de seamă din comunitatea locală precum și expunerile din cadrul acestei fructuase întâlniri.

Din partea școlii teologice gălățene au participat:

1. Constandache Ștefan, elev în clasa a X-a Pastorală, cu referatul *Părintele profesor Anghel Constantinescu*, coordonator: Pr. Prof. Paul Dumitrașcu;

2. Platon Vlad Mihai, elev în clasa a X-a Pastorală, cu tema *Moise Pacu - strălucită personalitate a învățământului gălățean*, coordonator: Pr. Prof. Ninel Țugui;

3. Balancea Teodor-Daniel, elev în clasa a XII-a Pastorală, cu lucrarea *Părintele Jean Popovici - pedagog de Seminar și de viitori*

seminariști, coordonator: Prof. Dr. Gheorghe Butuc;

4. Grigoraș Adrian, elev în clasa a XI-a Pastorală, prezentând pe *Preotul Ștefan Arșic, o viață dedicată slujirii lui Dumnezeu și călăuzirii elevilor din școala mea*. Coordonator: Pr. Prof. Sorin Alexandru Cojocaru;

5. Tudosă Daniel, elev în clasa a XII-a Patrimoniul-Cultural, vorbind despre *Părintele profesor Ludovic Cosma - Parohia „Sfinții Împărați“ Galați*; coordonator: Prof. Dr. Marian Ionescu.

Ediția curentă a acestui eveniment devenit deja tradiție s-a remarcat prin tema propusă care a favorizat un dialog autentic între participanți, un bun prilej de promovare a istoriei, a valorilor și a personalităților locale, precum și a vieții și activității liturgice, învățătoarești, îndrumătoare și edilitare a celor propuși în lucrările pe care elevii cu multă aplecare le-au prezentat. Volumul ce va cuprinde toate eseurile prezentate va constitui o valoare-sursă de informații, cât și un autentic suport didactic.

UIMIT DE FRUMUSEȚE!

Prof. Dr. Gheorghe Butuc

„Frumosul este începutul tuturor lucrurilor, fiind cauza creatoare, ce pe toate le mișcă și le strânge la un loc prin dragostea de frumusețe proprie“ (Sf. Dionisie Areopagitul).

Oare există om care să iubească urâtul? Oare nu există în noi o căutare instinctivă după Frumusețe, după Bunătate, după Bine?

Oare nu simțim înlăuntrul nostru și în tot ceea ce ne înconjoară ceva ce arde ca o flacără și abia așteaptă să irupă în Frumusețe?

Suntem, fără îndoială, însetați de Frumusețe. Dornici să o întâl-

nim, grăbiți să o dobândim, loviți de perplexitate când o vedem și cu totul uimiți când o trăim.

Nimic din lume nu-i urât. Urâtul nu există. Urâtul nu-i decât suferința Frumuseții acolo unde

nu se poate arăta. Și, cu adevărat, e mult urât acolo! E ca și cum cineva ar opri soarele să nu răsară, ziua să nu se ivească sau păsărilor să câte. Și pentru că aceasta e imposibil, și pentru că toate sunt și rămân la locul lor peste voința căzută a omului, de aceea singurul loc unde Frumusețea poate fi oprită să se arate este inima omului. De altfel, doar aici, în inimă, se cuibărește urâtul, atât la om cât și la înger; singurii în cer și pe pământ care pot deturna arătarea Frumuseții. Deci, dacă există urâtul în lume este doar pentru că oamenii și îngerii, zidiți frumoși, refuză totuși Frumusețea. Din alegerile lor pornite din inima devenită temniță a Frumuseții, urâtul își revendică existența. Și totuși, chiar și așa, urâtul tot nu există. Doar ocupă locul Frumuseții, care suferă în tăcere pentru că i s-a luat dreptul natural la strălucire, cu toate că, în ascuns, ea se manifestă chiar și în întuneric, chiar și acolo unde-i refuzată. O clipă numai, doar o clipită să fie aleasă și nu întârzie să se ivească. Altfel, nu am putea înțelege cum de există nuferi pe lacurile cu no-

roi, luceferi strălucind în noapte, flori răsărite dintre stânci sau tâlhari și nesăbuiți mântuiți!?

Viața este Frumusețe în manifestare dintr-un Dumnezeu plin de Frumusețe. Avem un Dumnezeu scaldat în Frumusețe, de o Frumusețe suprastrălucitoare în care însuși soarele nostru de pe cer își are izvorul. Avem un Dumnezeu neatârnat în alegerile Sale și neclintit în Bunătatea Sa și de aceea este de o Frumusețe supraluminoasă, orbitoare în toată arătarea ei. El iubește și Iubirea este însăși Viața Sa nemuritoare. Este Iubirea plină de Adevăr, ce se face Izvorul nesecat al Frumuseții. Iubirea și Adevărul în toată Libertatea este matca neclintită a Frumuseții în Dumnezeu. Este Absolutul care umple totul, motiv pentru care, nimicul și neantul alăturat Lui nu există.

Atunci când Preasfânta și Preafrumoasa Treime s-a sfătuit să-și răsfrângă iubirea în creație, atunci și-a domolit absolutul supraluminos al Frumuseții și a așezat-o în fapte, fiecare „după felul și după asemănarea lor“ (Fc. 1, 11). A zidit o lume de o Frumusețe stră-

lucitoare, pe măsura Frumuseții Sale, apoi s-a oglindit bucuros în ea: „Și a văzut Dumnezeu că e Bună Foarte“ (Fc. 1, 31). Este contemplarea lui Dumnezeu în frumusețea fapturilor, asemenea Frumuseții Sale și a cărei adâncime doar El o cunoaște. Toate sunt Bune, înseamnă: Toate sunt Frumoase. Toate îmi seamănă. Toate îmi sunt dragi. Atât de dragi, încât El, Dumnezeu se leagă cu jurământ pe Sine Însuși că vor dăinui în veșnicie cu El și de aceea, le-a dăruit nemurirea. Pentru că Da: Frumusețea nu poate fi decât veșnică. Doar urâtul este trecător. Frumusețea este veșnică, iar veșnicia Frumuseții de nimeni și de nimic nu poate fi anulată, fiindcă este direct legată de Dumnezeu, de Iubirea, de Adevărul, de Libertatea, adică de Viața Lui.

Oare cum va fi arătat Frumusețea creației ieșită din mâna Creatorului? Cum va fi fost Grădina Raiului în care au fost puși Adam și Eva? Din plânsul lui Adam după Raiul pierdut deducem Frumusețea lui și din bucuria ridicării lui de mână cu Hristos la Înviere înțelegem ce ne așteaptă pe cei ce vrem a crede în Iisus cel Preafrumos: „Cele ce ochiul nu a văzut și urechea nu a auzit și la inima omului nu s-au suit, pe acestea le-a gătit Dumnezeu celor ce-L iubesc pe El“ (II Co. 2, 9). Și aceasta este așteptarea noastră, a celor care sesizăm suspinul Frumosului lui Dumnezeu în noi și în creație: dezvăluirea lui deplină la cea de-a doua venire a lui Hristos. Și nu doar noi așteptăm, ci Însuși Dumnezeu îndură și așteaptă în răbdare ca cei mai mulți dintre noi să ne deschidem Frumuseții lui: Adevăr-

rului și Iubirii în toată Libertatea. Această așteptare nu-i resemnare, nici delăsare, nici abandonare, ci este activul Frumuseții din Hristos cel Înviat, care lucrează intens la transfigurarea din interior a lumii, prin om, în așa fel încât la „plinirea vremii,” și revenirea Lui în toată Slava frumuseții Sale înomenite, urâtenia să fie înghițită de Frumusețe în chiar momentul în care răul cel urât va fi crezut că împărățește peste toate. Atunci va fi ultimul paradox al creației: „vulcanul” cel ascuns al Frumuseții va izbucni și va acoperi timpul cu toată istoria lui.

Toate aceste sunt posibile întrucât toată Frumusețea domolită a lui Dumnezeu din făpturi se desfășoară mai mult în adâncime decât în exterior. Din Bunătate, El Dumnezeu, atunci când omul a greșit „din plictis de frumusețe” a ales nu să distrugă frumusețea lumii, ci să o ascundă mai în adânc, tocmai pentru ca răul să nu se înstăpânească peste ea. Astfel, materialitatea lumii ieșită în afară a

devenit veșmântul de suprafață al Frumuseții spirituale care a trecut îndărăt, fiindu-i suport și temei consistent; ca de acolo să anime continuu pe om să-L dorească și mai mult pe Dumnezeu, din pricina frumuseții lui ascunse. În exterior, lumea a „evoluat” urât și urâcios, dar în interior Oceanul Frumuseții a clocotit permanent irupând adesea în stâlpii luminoși ai istoriei, care-i și dau demnitate. Piscul lor e în Hristos și Maica Domnului, cei care au învins definitiv urâtenia din însăși inima manifestării ei și au descătușat izvoarele Frumuseții în toată creația. Prin Hristos și Maica Domnului, creația toată și-a atins maximum de frumusețe pe care Dumnezeu și-a dorit-o de la ea.

De aceea, după Ei, istoria nu-i decât un „mare chin al Frumuseții” ce nu poate încă a se arăta desăvârșit. E o așteptare înțelegătoare care începe în suferință, pentru cei care aleg să creadă, dar se continuă într-o suită de uimiri și chiar într-o „beție”

de Frumusețe. Este bucuria de nedescris a celor care iubesc Adevărul mai presus de orice, iar Acesta le deschide ușa Libertății ce descătușează în ei Tainele Frumuseții. Pentru că *Nimic nu e mai plin de Frumusețe decât Adevărul!* În consecință, fără Adevăr și Iubire nimeni nu are acces la Frumusețe.

Întâlnirea cu Adevărul în toată Frumusețea lui e toată puterea de care avem nevoie să ne desprindem de tot ceea ce-i kitsch-os și urât. Acceptarea unirii cu Adevărul este începutul uimirii și al minunării de propria viață, iar atunci când Adevărul ne devine temei al viețuirii de nenegociat cu nimeni și nimic, atunci trăim ca „îmbătați” de Frumusețe, chiar dacă în afară părem de ignorat.

Putem spune neîndoielnic că *atâta Frumusețe e în lume cât Adevăr este în noi.* Doar în Adevăr ne conectăm direct la Frumusețea lucrurilor, a omului și a lumii întregi în relație cu Creatorul nostru cel Preafrumos și Prealuminos. Prin Adevăr intrăm în intimitatea fapturilor înțelegând de ce sunt așa cum sunt și de ce strălucesc atât de felurit? De ce curg izvoarele, de ce bat vânturile, de ce sunt anotimpurile de unde atâta frumusețe felurită în flori, de ce găzele, păsările, animalele, fiarele și viermii? Pentru ce nu tac și cântă neîncetat? Pe cine laudă, pe cine slujesc? Și, mai ales, de ce sunt atât de împlinite în ceea ce sunt? Pătrunzând în Adevărul lucrurilor, în Taina Rațiunii lor de a fi, în gândul cel tainic al zidirii lor devenim părtași al frumuseții lor, direct compatibilă cu frumusețea

din noi și împreună mărturisind Frumusețea Ziditorului tuturor.

Și așa suprafața urâtă a lumii, din accident (ne)întâmplător, nu mai afectează nici ochiul, nici inima celui uimit de Frumusețe pentru că privește la noima și originea lor, la gândul cel dumnezeiesc din ele și suferă pentru vremelnicia ofilirii lor, la suprafață, bine știind că: „Făptura întregă suferă nu din pricina ei, ci din pricina celui care a supus-o pe ea stricăciunii“ (Rm. 8, 20-22). Adică, eu omul sunt vinovat pentru urâtul din lume, pentru că refuz să mă bucur de făpturi și le admir

doar pentru satisfacerea mea trecătoare. În acest fel, găsim motiv de pocăință neîncetată, pe motiv că ori de câte ori nu alegem să iubim Adevărul, urâtul dă năvală în lume, chiar dacă, paradoxal, parcă cu cât oamenii aleg mai mult urâtul cu atât frumusețea fapturilor se „încăpățânează“ și strălucește cu atât mai mult, ca să-l rușineze pe omul ce nu-și urmează demnitatea.

Așadar, doar Adevărul ne dă acces la Gândul lui Dumnezeu despre noi și despre lume, la ochii cu care El le privește pe toate și la delicatețea iubirii cu care

le iubește. Pe această Cale, Tainele creației încep să ni se dezvăluie năvălind în noi cu frumuseți ne bănuite, de nu știi la care dintre ele să te oprești mai întâi și atunci, *uimit de atâta Frumusețe*, spui mereu în gândul către tine: „*Ce bine e să fiu oaspetele zidirii Tale Doamne!*” *Încetinește șuvoiul Frumuseții Tale că nu vreau a pierde ceva din ceea ce mi-i dat a mă uimi!*

Iar dacă par idealist sau exaltat sau înșelat, am pentru voi un singur sfat:

Luăți cu toții bine samă, în *Frumusețe* nu-i păcat!

Biserica mea din sat...

de Pr. Prof. Stelian Spinu

Biseriçuța mea din sat
Te port la mine-n depărtări,
Tu esti colțul meu de rai
Pe care l-am visat de-atâtea ori.

Îți stiu și glasul tău de clopot
Când mă chema din neagra viață
Să-nngenunchez pe lemnul tău sărac
Cântându-ți ruga-n fiecare dimineață.

Biseriçuță, tu, mireasa tinereții
Ți-am tot sorbit din viața ta nectarul
Pân-am plecat departe înspre lume
Și am băut din cupa ei amarul.

Și nici în catedrale, nici în domuri
Nu i-am găsit pe sfinții tăi cumiști,
Ce mă priveau dinspre icoane
Cu dragoste preasfântă de părinți.

Te-am regăsit, acum, de-atâta vreme
Imi pari mai mică și mai tristă,
Dar tu m-ai învățat povața veșniciei
Că Dumnezeu e TOTUL și există !

Cununa tăcerii

de Prof. Dr. Eugen-Dan Drăgoi

Taina ce-ți frământă
Inima ce-ți cântă,
Îți va dărui
Ție a grăi:
Nu glas ce cuvântă,
Nici glas ce încântă,
Ci acel ce tace
Și la Domnul place,
Acel Care-nmoaie
Inima cu ploaie,
Că-n ploaia senină
Străluce Lumină.

TREI PIETRE

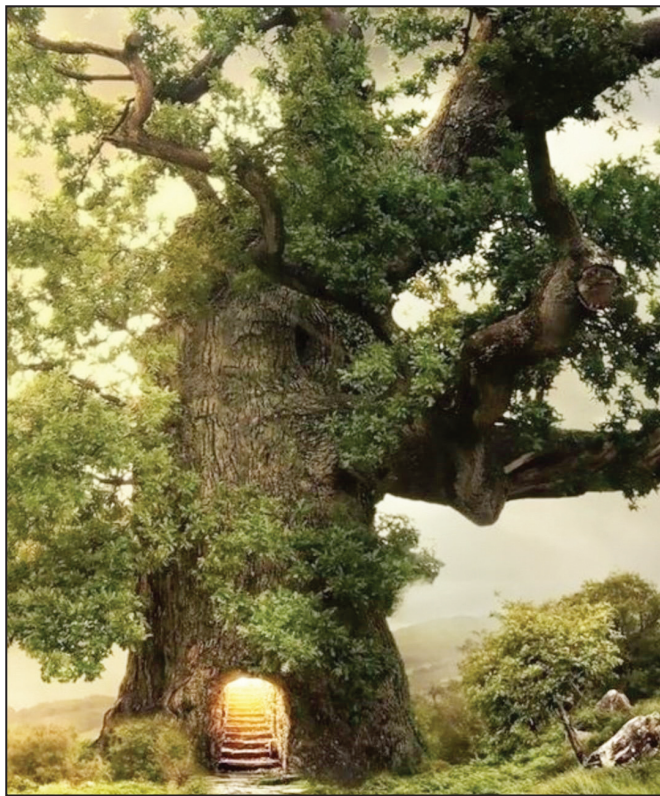
Cuza-Ghiță Mihai-Robert,
Seminarul Teologic Ortodox „Sf. Andrei”, Galați

A fost odată, într-o țară „dodoloață”, un neam de oameni iubitori de carte și de frumos. Li se zicea anprolieni. Odată, o molimă grozavă a apărut pe tot globul, secerând multe vieți și obligându-i pe toți locuitorii planetei să stea în case, să nu se mai îmbrățișeze, să se ferească de semenii lor, să nu-și mai sărute părinții, să-și îngroape bunicii. În toate țările era mare tristețe. Neamul anprolienilor însă i-a învățat cum să deschidă alte ferestre fermecate spre lumi nemaivăzute și nemai-auzite, prin coridoarele minții și ale imaginației. Într-o zi, anprolienii au dat șfară-n țară că vor da jumătate din împărăție celui care va doborî în poveste virusul ucigaș. Îi ziceau acestuia Zmeucov Id-Unknown, pentru că nu-l vedea nimeni, unii nici nu credeau că ar exista, iar doftorii, vracii și farmaciștii habar nu aveau să-l trimită înapoi de unde venise.

Bunul rege al anprolienilor era, de acum, bătrân și nepuținios, însă acesta avea trei fii, dar mereu îi ținea ascunși de ochii celorlalte persoane, mai ales, pentru a-i feri de viclenia și de jocurile rele ale virusului. În scurt timp de la apariția molimeii,

regele se îmbolnăvi și, atunci își chemă fiii și, cu ultima suflare, le spuse:

– Dragii mei, eu nu mai am mult și o să mă duc în tărâmul de unde vă pot ajuta mai bine, însă voi să nu vă întristați, dar vă las o poruncă sfântă precum un testament... aveți datoria să protejați împărăția și să distrugeți virusul.

În mijlocul pădurii, se află un copac înalt până la nori, iar în vârful lui am așezat, când eram ca voi, într-un cuib de pasări, trei pietre cu puteri miraculoase. Cel care va ajunge la ele, le va putea folosi, îl va învinge pe Zmeucov Id-Unknown și va redobândi credința și liniștea tuturor oamenilor. Dar aveți grijă, până acolo veți avea

de înfruntat câteva probe dure, pentru că...

Regele, tușind puternic, îi mai privi încă o dată pe toți fiii săi și își dădu ultima suflare, fiind răpus de molimă.

Fiii regelui, uitându-se cu îngrozire la trupul tatălui lor, începuseră să plângă, însă fiul cel mai mare spuse:

– Frații mei, trebuie ca toți să respectăm ce a spus tatăl nostru, de aceea, propun să ne încercăm fiecare norocul, poate unul dintre noi va reuși și va distruge virusul.

Zis și făcut! Primul care plecă a fost fiul cel mare, însă, cum a ieșit din palat, i s-a făcut frică să nu se îmbolnăvească și renunță să se mai lupte cu Zmeucov Id-Unknown. La fel s-a întâmplat și cu fratele cel mijlociu, gândind că poate va fi ocolit de virusul acesta periculos și nu are sens să se lupte atât.

Cu multă teamă și luat peste picior de ceilalți doi frați mai mari, dorea să încerce și cel mai mic dintre ei. Acesta nu voia să plece la drum până ce nu va trece pe la mormântul tatălui său și până ce nu va alege un camarad de drum în care să își poată pune toată încrederea. El își aminti că tatăl lor avea mare încredere în sfetnicul său, o mică maimuțică, care îi stătea pe umăr mereu, așa

că luă maimuța cu el și, cu un ultim rămas bun de la mormânt, porni în căutarea copacului.

Îndreptându-se spre copacul ales, cei doi prieteni se pierdură prin pădurea deasă și, din acest motiv, pentru a se salva, maimuța se cățăra într-un copac. Astfel, observă care este cel mai înalt arbore.

Coborî, entuziasmată de marea descoperire și începu să-și caute tovarășul. Cu puțin noroc, se reîntâlni cu mezinul regelui.

Amândoi se întoarseră către copacul special. Când ajunseră la poalele copacului, care se înălța până la nori, prințul o rugă pe maimuța să îl ajute să ia pietrele. Aceasta se urcă foarte repede și ajunse la cuibul de păsări, văzu cele trei mici pietre colorate, le luă și coborî imediat, deoarece păsările care le păzeau, zburau, acum, către cuib.

Micul prinț avea, în sfârșit, moștenirea lăsată de tatăl lui: CURAJUL, ÎNȚELEPCIUNEA și DREPTATEA. Erau cele mai de preț virtuți ale unui bun rege cu ajutorul cărora îl putea învinge pe Zmeucov Id-Unknown. Întors acasă, frații lui au rămas uimiți de reușita celui mai mic, iar acesta le spuse:

– Cu toate că nu ați avut încredere în mine, eu am reușit cu ajutorul lui Salvator, adică, cu ajutorul maimuțicii, care nu l-a dezamăgit pe tatăl nostru niciodată. Acum trebuie să folosim moștenirea tatălui nostru, pentru a recâștiga lupta cu virusul. Trebuie să fim curajoși, să iubim pe toată lumea și să păstrăm legea adevărului. Doar așa vom reuși și vom învinge virusul cel vicelan!

Cu aceste îndemnuri, frații s-au umplut de speranță, iar împreună cu tot neamul anprolieni-

lor au pornit la luptă împotriva lui Zmeucov Id-Unknown, pe care l-au învins imediat, câștigând încrederea, liniștea și bucuria în împărăția lor.

Fratele cel mai mic a fost ales rege, deoarece a reușit să îndeplinească porunca tatălui lor. El a decis ca la coroană să fie puse cele trei pietre prețioase ale tatălui și să împartă jumătate din împărăție anprolienilor care au luptat alături de el. Pentru a-și desăvârși regatul, se căsătorii cu o anproliană frumoasă, iar toți anprolienii urau, în limba lor, fericire și ani mulți bunului și înțeleptului rege.

Și, așa, liniștea s-a așternut cum fusese odinioară, iar eu am fost chiar acolo, fiindcă nu aș putea să mint, spunând ce nu am văzut!

JURNALUL UNUI FĂT-NORMAL

Slivneanu Florin, clasa a VII-a

Coordonator: Prof. Pintilie Ana-Maria

Aprilie

Joi

Fir-ar!

Măine o să fiu ascultat la istorie. Tata a plecat la Brașov, cu mama, asta înseamnă fără transport. Știu, am acel skate de la Crăciunul trecut, de acum câteva luni, dar rețineți, părinții sunt plecați, deci sunt la bunica, deci e foarte departe de școala mea, deci placa e acasă, deci s-a zis cu mine. Iar mamaie, drept să spun, nu e așa de rea. Dar e destul de strictă:

– fără telefon după 21.30
– nu citi după 23.00
– ABSOLUT fără învățat seara (căci nu îți va face bine la creier)

Dar, a citi nu e neapărat același lucru cu a învăța, nu? E doar 21.00, nu 23.00. Mai scriu ce fapte eroice m-au făcut remarcat și luna asta, ce mai e nou prin școală și cum am fost ales, taman EU, să fiu ascultat. Apoi, mă pun să citesc din Barbă Batista și lupta lui cu romanii.

Deci... Mirabela mi-a cerut ajutorul la geografie, și am făcut

ce mi-a cerut; am decapitat hidrografia Asiei cu degetul, mi-am riscat timpul de 6 minute de pauză rămase ca să îi pun soarele munților în capul ei, să rețină măcar alții, și nu numai Fiji și Himalaya, și am reușit să aduc un 7 fericit în regatul fetei cu păr bălai. A mai avut note, chiar mai proaste, iar dacă Făt-Frumos, eu, nu aș fi ajutat-o pe această biată fetișcană, probabil repeta geografie de clasa a 7-a.

Silviu și Gogu s-au certat, din nou, pe pachetul adus de Ioni-

că. Care cine vrea sendvișul? Iar eu, ca un erou de basme ce sunt, m-am dus să îi despart, ca Ivan care despărțea capetele balaurului. Dar, din nefericire, ei m-au alungat, iar proprietarul original al pachetului a decis să păstreze pachetul și astă dată.

Altceva divers, prin școală? Păi, ăia de a 8-a au început simulările, s-a adus o profă nouă la cei de a 5-a și, în sfârșit, mâncare nouă la cantină.

Fapta cu istoria? Era o zi de marți. Proful Gibrăilean, proful de istorie, a trecut la o lecție nouă, ceva cu Nabucodonosor (nume încurcat, îi spunem Nicu) și babilonieni. Eu eram plictisit. Și mă uitam la meciul din curtea școlii dintre un co-elev de-al nostru, poate adolescent chiar, și 3 copii de clasa a 4-a. Nu știam de ce colegii îmi rosteau numele, până când am auzit un mare „BUF!“ pe banca mea, tocmai când picii dădeau primul lor șut din acele 25 minute rătăcite. Nu a țipat, și doar m-a întrebat „Puișor, ce fel de oameni erau babilonienii?“. Mă bâlbâisem foarte tare, și am ciripit:

– Babilinii? Erau oameni foarte de treabă...erau onești,

muncitori, și îmi pare rău de ei că nu aveau timp să se joace „Pac-Man“. Colegii râdeau cu poftă. Profu' era cam supărat, dar își păstra calmul și continua:

– Cine era Nabucodonosor?

– Nicu?

– Ce Nicu visezi?

Colegii, și mai tare, și mai cu poftă. Se îndrepta spre catalog. Când era să îmi pună acel nenorocit de 4, îmi rosti „Știu că ești băiat deștept, așa că îți mai dau o șansă. De Burebista știi?“

Da, am răspuns panicat.

E, doar pe tine te ascult, vi-neri, fără vreun coleg în plus, că știu cum sunteți voi șmecheri“

Și s-a sunat.

Eh, acum mă pun pe citit cu Barbă Batista, sau cum l-o fi numit.

Ne vedem mâine.

Vineri

Cu câteva ore înainte de ascultare...

Am stat toată noaptea să citesc, să recitesc de Nicu și de babilonieni. Sunt foarte emoționat, dar o să mă abțin, căci eu sunt Prințul curajos de la răsărit! Mie nu o să-mi fie teamă nici de balauri, și nici de notele sub 6. Nu o să îmi fie frică de absolut nimic. Vă promit!

După ascultare

Această ispravă merită să fie scrisă în cărțile de tot felul, deoarece Pavel Triban, alias Făt-Frumos, a trecut de ascultare cu nota 8. Paloșul îi era cuvântul, iar sabia cu care îl ucise pe profu'-ba-

lau' era făcută din cunoștințele lui cele mai bune!

Sunt peste fericire, chiar mă simt bine că am scăpat de tot ce era mai rău. Acum pot să mă relaxez de weekend, și să nu am teamă, că acest Făt-Frumos din clasa a 7-a, care n-a făcut altceva decât să citească și să memoreze din noroc chior, mai are să fie ascultat vreodată.

Sâmbătă

Da, mi-am luat jurnalul și afară. Dar nu vă panicați, căci Făt-Frumos vă asigură că este soare, așa că foile nu vor fi udate de lacrimile gigantului cu un ochi, care acum nu mai are ochi, datorită mie.

Dacă e soare și e april, de ce Făt-Frumos nu își poate înlocui tălpile cu roți? Roți roșii, prinse de un fel de gheață neagră, cu flăcări. Așa-zisele „role“. Și Făt-Frumos nu o să moară ușor. Poartă caschetă și genunchieră.

Pentru o experiență mai „distractivă“, Făt-Frumos a chemat-o și pe Ileana Cosânzeana, care era în realitate colega lui de clasă, Dana Munteanu. Știa să se dea pe bicicletă.

Mai încolo...

Of, ce suferință e pe capul eroului!

Eu am căzut la pământ; coatele mi-s julate. Curge sânge de viteaz. Văd și observ că aceste „role“ nu îmi sunt de niciun folos. Sunt malefice. Trebuia să îmi dau seama încă de când le-a dat vânzătorul la reducere. „Ieftin“, zice el. Dar mi-a mâncat banii de pachet pentru alte 4 zile.

Și-așa, cum eu, Făt-Frumos, nu găsesc nicio altă activitate mai bună de făcut, mă apuc de teme, de voie ori fără de voie.

Temele la matematică, totuși, chiar dacă trebuie să le fac, nu au un rost pozitiv. Tot ce fac e să streseze elevul. Le faci, după aceea, va garantez, nu o să reții mai nimic. Singurul avantaj e că te scapă de un 3 cât balaurul ce odată înghițise lumea cu o singura inspirație și o vomita cu o expirație.

Duminică

Jurnal drag, eu îți spun adio!
Asta e ultima filă. Mă întreb cum am terminat un caiet în 3 luni.

Sunt cu lacrimi pe ochi. Asta e rușinos pentru un erou, MAI ALES pentru un erou. În seara asta vin ai mei acasă. Nu mai pot sta seara, să mă uit la televizor, nu mai pot să o întreb pe bunica despre tinerețea ei, nimic! Făt-Frumos o să spună secrete și fapte la alt caiet. Tu ești mai apropiat de mine, așa că îmi vine greu să mă despart de tine!

Cu greu se abține Făt-Frumos să nu se uite la ce a scris despre teza de pe 12 martie, sau despre Dragobetele eșuat.

În ultimele rânduri pe care le mai am, în onoarea acestor luni, închin versuri, atât pentru tine, drag jurnal, cât și pentru

libertatea și iubirea de la bunica.

Ai început ca o poveste
Și-acum se încheie
Basmul unui adolescent,
Închis c-un lacăt și c-o cheie.
Libertatea de la mamaie
Tare-mi fie dor
Și bine mirosea carpetul
De bomboane dulci, odor
De turtă și de omlete
Ce le făcea bunica
Acum, că te termini și tu
N-o să mai pot să spun nimica
Căci tu nu grăiai un cuvânt
Erai un comodat
Prieten, da' ce e bun,
Se termină eroic odat'.

GÂNDURILE UNUI SEMINARIST ANDREIAN CU PRIVIRE LA TEHNICA PICTURII

Înainte de a începe o lucrare de acest gen – pictarea unei icoane - este important să percepem lucrul mareț la care ne angajăm să luam parte, să înțelegem că avem nevoie de o relație strâns legată cu persoana sfântă. Dar cum să avem o legătură ca acesta?! În primul rând, avem nevoie să citim viața sfântului, să-l cunoaștem și să încercăm să-l înțelegem. Să-i înțelegem fiecare culoare a veșmântului, cauza fiecărui rid de pe chip și motivul fiecărei sclipiri din ochi. Pentru că toate, cu ajutorul Lui Dumnezeu, au un rost bine întemeiat.

În această mare familie a Seminarului, prin devotament,

implicare și credință am reușit să realizăm, fiecare, cel puțin o

lucrare pentru a fi expusă la Vernisajul dedicat manifestărilor cu

prilejul sărbătorii Sfântului Andrei. Lucrările au fost realizate prin stăruința și ajutorul domnului profesor Manole Sergiu-Ion. A fost nevoie de multă muncă și seriozitate, dar am reușit.

Lucrarea realizată de mine reprezintă bustul Sfântului Apostol Petru. Am ales această temă împreună cu colegul meu, tema lui fiind bustul Sf. Ap. Pavel, cu gândul de a întări ideea de a fi uniți în iubirea față de Dumnezeu. Nu mulți știu, însă că cei doi apar în cultul nostru îmbrățișați datorită unor certuri apărute pe când cei doi erau la Antiohia de-oarece Sf. Ap. Pavel propovăduia tăierea împrejur propriu-zisă, pe când Sf. Ap. Petru propovăduia o tăiere împrejur a inimii. Cei doi ar trebui să ne indice unitatea în slujirea Domnului Hristos și să ne dovedească că părerile noastre nu ar trebui izolate de ale celorlalți pentru a putea fi într-o continuă comuniune cu Dumnezeu.

De asemenea, viața Sf. Ap. Petru a fost una extrem de dificilă, aceasta a fost plină de lipsuri, trebuind să muncească pentru cei doi copii, soacră, soție și tatăl său Iona. Activitatea prin care își întreținea familia era pescuitul, unde l-a și întâlnit pe Iisus. Sf. Ap. Petru era cel mai înaintat în vârstă dintre apostoli, dar și cel ce-L iubea din tot cugetul inimii sale pe Iisus. De aceea, când a venit momentul răstignirii Lui Iisus, afirmă: „Doamne, gata sunt a merge cu Tine și în temniță și la moarte, dar și cu lucrul; căci, scotând sabia și lovind pe Malh, sluga arhierelui, i-a taiat urechea“.

Noi, seminariștii, ne bucurăm de acest prilej pentru a ne putea expune lucrările. Această sărbătoare ne aduce o mică pată de culoare în

perioada aceasta întunecată. Cât despre Sf. Ap. Petru, aș putea umple rânduri și, totuși, nu aș putea să exprim întru totul ceea ce a fost cu adevărat.

Rarinca Jeni, absolventă a Seminarului, secția Patrimoniu Cultural

Sfânta Teodora împărăteasa a fost cea care a adus dreapta credință și a fost soția împăratului Teofil, luptătorul contra sfințelor icoane, dar nu a urmat bărbatului său în eres, pentru că, ținând în taină sfințele icoane, se închina lor cu dreaptă credință. După moartea bărbatului său, a adunat un sobor de sfinți preoți și a adus sfințele icoane în biserică. Apoi, s-a sâr-

guit ca sufletul bărbatului său cel mort să se izbăvească de chinuri cu rugăciunile multor sfinți părinți, precum se scrie despre aceasta pe larg în Sinaxar, la întâia Duminică a sfântului și marelui post. Sfânta Teodora, făcând multe lucruri bune și plăcând lui Dumnezeu, a lăsat pământea împărăție fiului său Mihail, iar ea a trecut la cereasca veșnicie.

Popa Denisa, clasa a XI-a P

Sfânta Teofana s-a născut și a crescut în Constantinopol. Era de neam împărătesc, din vestiții Martinachi, fata lui Constantin și a Anei, amândoi de loc din Răsărit. Constantin și Ana se mârșăreau și se întristau în fiecare zi că nu aveau copii, și chemau în ajutor pe Sfânta Născătoare de Dumnezeu. Rugăciunile lor și le făceau în cinstita biserică a Maicii Domnului din Vasca. Și se

rugau, zicând: „Să ni se dezlege, Doamnă, stăpâna lumii, lipsa de copii, care ne topește pe noi,

robii tăi!“ Și pentru că s-au rugat cu credință au primit o fetiță. După ce a fost înțărcată și după ce a împlinit șase ani, a învățat Sfintele Scripturi și se împodobeau cu tot felul de virtuți. Părinții ve-

deau toate acestea și se bucurau; se gândeau că nu-i departe ziua când vor culege roadele unui copil atât de bun. Iar când copila a crescut și a întrecut pe cele asemenea ei, chiar pe cele mai bune

dintre ele, s-a făcut căutare de către împărați după o copilă frumoasă și virtuoasă, ca să fie dată soție fiului lor, Leon împăratul.

Ștefan Stefania, clasa a XI-a P

CU MÂINE ZILELE-ȚI ADAOGI

Versuri: Mihai Eminescu, Muzică: Eugen Dan Drăgoi

The musical score is written for four voices: Soprano, Alto, Tenor, and Bass. It is in 3/4 time and G major. The lyrics are in Romanian. The score is divided into three systems, with measure numbers 6, 12, and 18 indicated at the beginning of each system. Dynamics include *mf* and *mp*. The lyrics are:

Soprano: *mf* Cu mâine zilele-ți a da ogi, Cu ieri vi a țata o scazi Și ai cu toa te as tea-n

Alto: *mp* Cu mâine zilele-ți a da ogi, Cu ieri vi a țata o scazi Și ai cu toa te as tea-n

Tenor: *mp* (a) (a) (a)

Bass: *mp* (a) (a) (a)

System 2 (measures 6-9):

Soprano: fa ță De-a pu ruri zi ua cea de azi. *mp* (a) (a)

Alto: fa ță De-a pu ruri zi ua cea de azi. *mp* (a) (a)

Tenor: (a) *mf* când u nul tre ce, al tul vi ne În as tă lu me a-l ur

Bass: (a) *mp* (a) (a)

System 3 (measures 12-15):

Soprano: (a) (a) (a)

Alto: (a) (a) (a)

Tenor: ma, Pre cum când soa re le a pu ne El și ră sa re un de va *mp* (a)

Bass: (a) (a) Se pa re cum că al te

2
Cu mâine zilele-ți adaogi

18

S
A
T
B

va luri Co bor me reu pe-a ce lași vad, Se pa re cum că-i al tă toam nă, Ci-n veci a

23

S
A
T
B

ce leași frun ze cad. *mf* Na in tea nop ții noas tre um blă Cră ia sa dul cii di mi
mp (a) (a) (a)

28

S
A
T
B

(a) (a) *f* Din ori ce
neți, Chiar moar tea în săși e-o pă re re și-un vis ti er nic de vi eți. *mf* Din ori ce
(a) (a) *mf* Din ori ce
(a) (a) *mf* Din ori ce

Cu mâine zilele-ți adaogi

3

33

S cli pă tre că toa re Ȑst a de vȃr il în țe leg, Cȃ spri ji nȃ ve ci a-n

A cli pă tre că toa re Ȑst a de vȃr il în țe leg, Cȃ spri ji nȃ ve ci a-n

T⁸ cli pă tre că toa re Ȑst a de vȃr il în țe leg, Cȃ spri ji nȃ ve ci a-n

B cli pă tre că toa re Ȑst a de vȃr il în țe leg, Cȃ spri ji nȃ ve ci a-n

38

S trea gȃ Și-n vȃr te u ni ver su-n treg De-a ce ea zboa re a nu-a ces ta și se cu

A trea gȃ Și-n vȃr te u ni ver su-n treg De-a ce ea zboa re a nu-a ces ta și se cu

T⁸ trea gȃ Și-n vȃr te u ni ver su-n treg De-a ce ea zboa re a nu-a ces ta și se cu

B trea gȃ Și-n vȃr te u ni ver su-n treg De-a ce ea zboa re a nu-a ces ta și se cu

43

S fun de în tre cut, Tu ai și-a cum co moa ra-n trea gȃ Ce-n su flet pu ruri ai a

A fun de în tre cut, Tu ai și-a cum co moa ra-n trea gȃ Ce-n su flet pu ruri ai a

T⁸ fun de în tre cut, Tu ai și-a cum co moa ra-n trea gȃ Ce-n su flet pu ruri ai a

B fun de în tre cut, Tu ai și-a cum co moa ra-n trea gȃ Ce-n su flet pu ruri ai a

4
48

Cu mâine zilele-ți adaogi

S
vut. *mf* Cu mâi ne zi le le-ți a da ogi, Cu ieri vi a ța ta o scazi Și

A
vut. *mf* Cu mâi ne zi le le-ți a da ogi, Cu ieri vi a ța ta o scazi Și

T
vut. Cu mâi *mp* (a) (a)

B
vut. Cu mâi *mp* (a) (a)

53

molto rall.

S
ai cu toa te as tea-n fa ță De-a pu ruri zi ua cea de azi.

A
ai cu toa te as tea-n fa ță De-a pu ruri zi ua cea de azi.

T
(a) fa De-a pu ruri zi ua cea de azi.

B
(a) fa De-a pu ruri zi ua cea de azi.

ACTIVITĂȚI ÎN CADRUL PROIECTULUI ROSE

Prof. Cuza-Ghiță Valentina
Prof. Petcu Emanuela
Prof. Crăciun Simona-Nicoleta

Proiectul Rose se desfășoară la Seminarul Teologic „Sf Andrei” din anul 2018. În cadrul proiectului au fost incluse activități de modernizare, prin care unitatea noastră a achiziționat mijloace didactice moderne: 23 de laptopuri, 2 videoproiectoare, 6 table

inteligente, un aparat foto și 2 imprimante. Astfel, cadrele didactice au posibilitatea să organizeze activități interactive: sub supravegherea profesorului, elevii pot viziona documentare cu subiecte din diferite domenii (geografie sau istorie), pot rezolva exerciții online (de logică, lb română,

matematică etc). Lecțiile de consiliere și orientare se desfășoară având ca punct de plecare vizionarea unui scurt metraj cu un anumit subiect sau completarea unor chestionare online. Toate acestea antrenează elevul în actul educațional, oferă o alternativă binevenită activităților

tradiționale, care uneori pot apărea ca plictisitoare și lipsite de motivație.

În anul școlar 2020-2021 dna profesoară Cuza-Ghiță Valentina a organizat lecții demonstrative la disciplinele de logică și istorie, dl profesor Șoitu Daniel a prezentat exemple de bune practici în cadrul unor activități de geografie. Dna psiholog al școlii Aramă Nuți a lucrat cu clasele terminale din ciclul liceal pentru orientarea în carieră, a discutat cu elevii

teme precum: explorarea calităților personale, a aptitudinilor și intereselor, obiective de carieră și planul de acțiune, piața muncii, trecerea de la statutul de elev la cel de student, depășirea obstacolelor și gestionarea eficiență a stresului.

Sala Rose a fost complet renovată și utilată, fiind folosită de elevi la activitățile remediale, la activitățile în vederea pregătirii pentru Bacalaureat, activități extracurriculare și de consiliere și orientare: aplicații și softuri

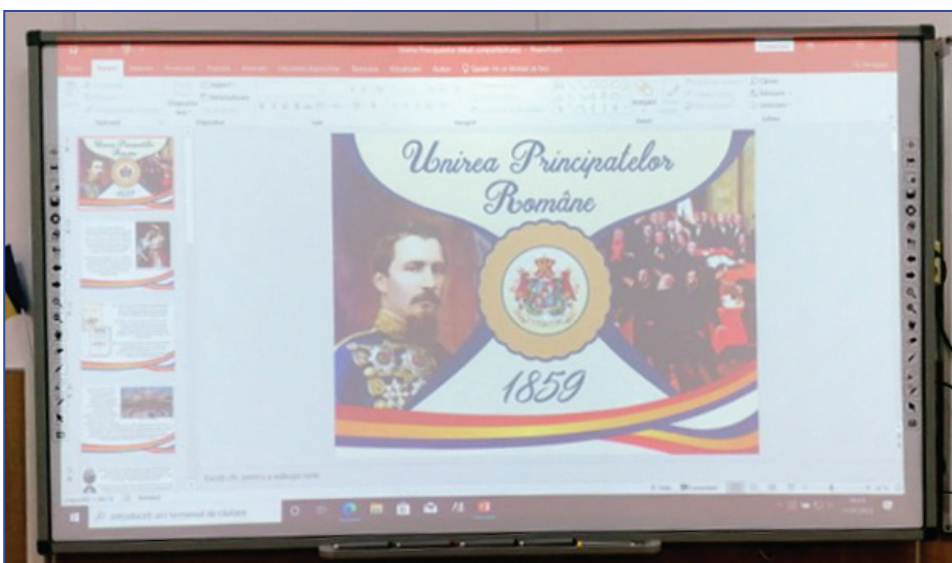

educaționale descoperite mai ales în timpul pandemiei sunt folosite acum cu succes de către dascăli pentru atingerea obiectivelor propuse. Având la îndemână o gamă largă de strategii tradiționale și moderne, profesorii reușesc să creeze un mediu propice învățării pentru ca elevii să ajungă la obținerea unor rezultate edificatoare pentru parcursul lor educațional. Dna profesoara Pintilie Ana-Maria a conceput și pus în practică activități interactive la limba română, dl profesor

Șoitu a pregătit activități interesante la geografie, iar dna profesoară Cuza-Ghiță Valentina, cu mult tact și răbdare, a îndrumat elevii la istorie. Dl psiholog Pricopie Alberto a realizat întâlniri cu elevii pe parcursul cărora a discutat teme de educație incluzivă : ce înseamnă școala incluzivă, învățarea prin cooperare, dezvoltarea competențelor de învățare sunt câteva aspecte analizate cu elevii de liceu.

Activitățile extracurriculare din Clubul de Arte s-au desfășurat și se desfășoară sub atenta supraveghere a pr. profesor Marin Adrian care conduce corul Seminarului la diferite manifestări culturale : cu ocazia sărbătorii Sf. Andrei, de Crăciun (Concerte de Colinde) sau de Ziua Națională a Culturii (15 ianuarie – Ziua Mihai Eminescu), la Târgul de Oferte Educaționale.

În toată această perioadă am beneficiat de atenta monitorizare a dnei men-

tor Sava Aurora, care s-a interesat constant de bunul mers al activităților din această școală și

în cadrul vizitelor sale ne-a oferit sfaturi utile pentru creșterea motivației elevilor și cadrelor

didactice în procesul de predare-învățare-evaluare. Totodată, echipa Rose a participat la atelierile de lucru organizate de dna mentor Sava, întâlniri în care s-au discutat numeroase exemple de activități derulate în școlile din județul Galați, s-au analizat punctele forte și cele slabe, au fost împărtășite idei și experiențe din viața de la catedră.

REVISTA „AXIOS“, O APARIȚIE BINEVENITĂ ÎN ȘCOALA NOASTRĂ PRIN SUSȚINEREA PROIECTULUI ROSE

Hornea Casian-Teodor

în dialog cu Prof. Dr. Gheorghe Butuc, redactor-șef al Revistei *Axios*

În cadrul activităților extracurriculare ale proiectului ROSE, un loc special îl constituie revista *Axios*, Periodicul elevilor și profesorilor Seminarului Teologic Ortodox „Sfântul Andrei“, ce reprezintă un ansamblu de procedee ce îi vizează în mod direct pe elevi, dintre care amintim: conceperea unor articole, redactarea și tehnoredactarea acestora, anexarea unor fotografii specifice subiectului abordat și nu în ultimul rând, crearea unui design atractiv a întregii reviste.

Inițiativa de a-i include pe elevi într-o astfel de activitate provine de la ideea conform căreia, liceeni, în mod special, ar avea

nevoie de mai multe proiecte accesibile care să le ofere posibilitatea de a se dezvolta personal, dar și profesional, pentru a putea fi mai bine pregătiți la tumultosul examen al vieții. Astfel, în cadrul întâlnirilor săptămânale dedicate Revistei, elevii au șansa de a se responsabiliza, de a învăța să lucreze să echipa și să-și expună punctul de vedere și mai presus de toate, de a lucra cu seriozitate și în conformitate cu etica.

În ceea ce privește echipa ce a stat în spatele numerelor 3 și 4 din anul școlar 2019-2020, aceasta este formată din elevi de clasele a X-a, a XI-a și a XII-a Pastorală, la care se vor adăuga și câțiva elevi de la secția Patrimo-

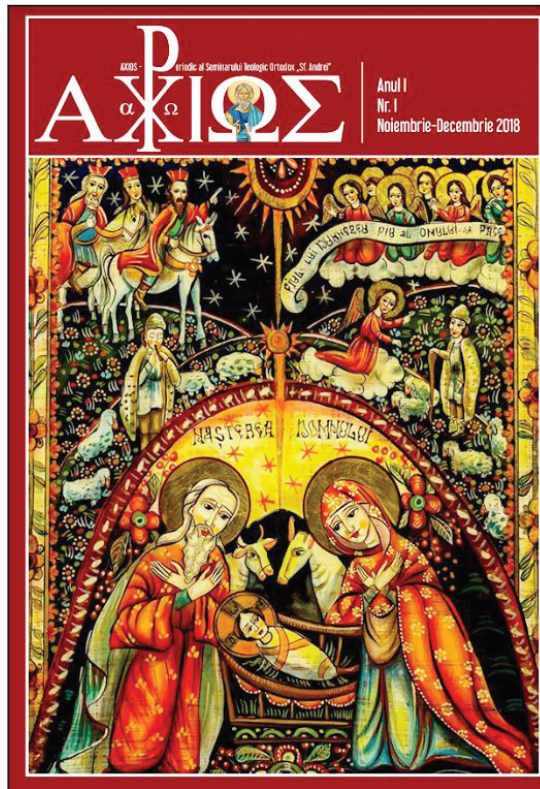
niu. De asemenea, colaboratorii și coordonatorii departamentelor vor fi trecuți în mod nominal în secțiunea Comitetului de redacție, la începutul Revistei. Departamentele vor fi următoarele: Teologia, Poesis, Cenaclul culorilor și Armonii andreiene, la care se vor adăuga rubricile „Gând de fost seminarist“, ce constituie o colaborare cu anumiți absolvenți ai Seminarului „Sfântul Andrei“, actuali studenți ai Facultății de Teologie, în vederea transmiterii gândurilor sincere ale acestora cu privire la retrospectiva anilor de liceu; și „Vocea cancelariei“, în cadrul căreia, personalul didactic al Seminarului Teologic e invitat în mod direct să publice, dacă

consideră de cuviință. Desigur, din rândul profesorilor, trebuie amintit neapărat numele domnului profesor Gheorghe Butuc, întrucât dânsul a reușit să pună bazele, în scurt timp, a echipei Axios, fiind totodată sufletul acestei publicații. Cât despre funcția sa și despre obiectivele pe care și le-a propus ne spune chiar dumnealui, într-un scurt interviu pe care ni l-a acordat:

– *Dumneavoastră ați ales să vă ocupați se revistă? Dacă da, ce v-a motivat să alegeți acest post?*

– Făcând parte din echipa de implementare a proiectului ROSE la noi în școală, am decis să mă ocup de redactarea Revistei din mai multe motive. Mai întâi, pentru faptul că îmi doream de mult timp să dezvoltăm într-un format extins și bine gândit, pagina cu același nume care apărea neregulat la noi în școală. Apoi, mi s-a părut un lucru provocator, să lucrez cu elevii într-un domeniu de creativitate, care îi poate deschide

dincolo de rudimentara preocupare a obiectelor de la clasă. Și, cumva, știam că pe această linie, există destul potențial. Nu

în ultimul rând, consider că în urma acestui proiect, Revista va fi mărturia cea mai palpabilă a derulării lui și ne dorim să fie o mărturie, consistentă și calitati-

vă, în folosul elevilor, dar și ca o amintire de neuitat.

– *Din punctul dumneavoastră de vedere, care sunt atribuțiile unui bun redactor șef?*

– Nu pot să spun că știu exact care sunt cele mai potrivite calități ale unui redactor, dar pot spune ceea ce urmaresc eu în chip deosebit: *Curaj și perseverență*, pentru orice începător, bine știind că nu poți ști dacă ai talent de scriitor, decât dacă începi să scrii. *Onestitate* maximă în asumarea fiecărui rând scris și fidelitate totală față de surse. O continuă *diversificare* a materialelor, de la un număr la altul al revistei și, pe cât posibil, al formatului și al structurii ei interioare. Peste toate, îmi doresc ca toate materialele publicate să nu fie doar de decor, ci să țintească un *real folos al elevilor*, fie că își vad truda prinsă într-un proiect al lor, fie că se informează cu interes de ceea ce alții au trudit pentru ei.

Cât reușim din toate acestea? Viitorul decide!

TUDOR VLADIMIRESCU - EROU AL NAȚIUNII ROMÂNE SAU SIMPLU AVENTURIER

Pedagog Marius-Laurentiu Cristea

Dintre marile evenimente ale secolului al XIX-lea, niciunul, afară de alegerea lui Alexandru I. Cuza, n-a produs asupra poporului român o impresie mai

puternică și mai trainică decât ridicarea lui Tudor Vladimirescu. Toate aspirațiile poporului la dreptate socială, la egalitate civilă și la independență politică au fost întruchipate în „Domnul Tudor“

și numele lui a fost asociat tuturor mișcărilor care s-au produs din vremea lui până în timpurile moderne.

Cunoscând situația politică europeană, capul mișcării

revoluționare din Țara Românească și-a dat seama că menținerea păcii între Rusia și Turcia era mai probabilă decât izbucnirea războiului. Ca atare, el a pornit o acțiune ce avea șanse de reușită mai ales în condițiile păstrării relațiilor pacifice între cele două imperii. Pe respectarea tratatelor ruso-turce, care garantau inviolabilitatea teritoriului Țării Românești și Moldovei, se baza speranța lui Tudor că Adunarea norodului va putea doborî regimul politic din Țara Românească. Asociindu-și Divanul, Vladimirescu plănuia să ducă tratative cu Poarta, până o va convinge de necesitatea înlocuirii sistemului fanariot.

În orice caz, în planul de acțiune al conducătorului revoluției românești, obiectivul primordial nu a putut fi unul de-

pendent de intervenția armatei țariste. Înfrângerea Imperiului Otoman era un fapt nesigur și pe deasupra, ea nici nu atrăgea după sine cu necesitate prăbușirea guvernării fanariote. Pentru aceste motive, Tudor Vladimirescu făcea o distincție netă între lupta antifanariotă și cea antiotomană. Din actele sale reiese că scopul primordial al revoluției pandurilor l-a constituit răsturnarea regimului fanariot, în condițiile recunoașterii suzeranității Porții și a protectoratului rusesc. Conducătorul Adunării norodului dorea nu războiul cu turcii, ci menținerea în vigoare a

tratatelor existente, care garantau autonomia Principatelor. El nu a pornit mișcarea în așteptarea venirii trupelor țariste ci a stabilit obiective revoluționare a căror atingere depindea mai ales de lupta poporului român.

În timp ce în memoriile și proiectele de reformă ale boierilor mici, alcătuite după revoluție lipsește preocuparea pentru emanciparea țărănimii, din actele lui Tudor Vladimirescu se deduce, dimpotrivă că pentru el principala problemă socială de rezolvat era nu instaurarea egalității de drepturi a boierilor mici cu boierii mari, ci problema țărănească.

În străduința lui de a-și făuri o armată disciplinată, căruia nu i-a îngăduit să se răfuiască cu boierii întâlniți în cale, Tudor a intrat în conflict nu numai cu arnăuții jefuitori ci și cu manifestările anarhice ale unor panduri,

lipsiți de orizont politic. Prin pedepsirea elementelor nedisciplinare și prădalnice a căutărilor de venit câștigat ușor, fie arnăuți fie panduri, Tudor nu a diminuat caracterul antifeudal al ridicării sale, acest țel nu putea fi atins decât printr-o acțiune organizată și Tudor a reprimat tendințele spre anarhie și jaf ale unora din răsculați.

Tudor, în ciuda vălmășagului de contradicții ale realității obiective, pe care și-a propus să o modifice printr-o acțiune revoluționară, n-a oscilat, nu și-a schimbat atitudinea ci a știut să aleagă drumul just. El a fost un luptător consecvent pentru dreptate socială și pentru eliberarea țării sale de asuprirea și ocupația străină. Din actele sale se degajă înțelepciunea și vizionarismul. Gândirea politică a lui Vladimirescu, dedusă din textele rămase

de la el și din acțiunea sa, continuă să aibă un rol călăuzitor. Imaginea lui Tudor, îmbrăcat, după propria-i expresie „în cămașa morții“, și adaug: „a nemuririi“, rămâne un simbol al luptei contra tiraniei, simbolul setei de dreptate socială și națională pe care trecutul unui popor îl proiectează pe ecranul viitorului.

Revoluția de la 1821 a avut drept consecință instaurarea domniilor pământene, a unui nou regim, în care influența puterilor străine asupra principatelor este diminuată și sub care națiunea se va putea dezvolta. În acești ani s-a micșorat apăsarea fiscală, au fost reorganizate unele instituții ale statului, a luat avânt cultura națională și s-a însănătoșit climatul moral. O dovadă a justeței ideilor lui Tudor este faptul că Revoluția de la 1848 a preluat și a dus mai departe principiile

politice și revoluționare preconizate de căpetenia țăranilor de la 1821.

Pe măsură ce scurgerea timpului lărgeste perspectiva asupra evenimentelor de la 1821, se profilează tot mai măreață figura luminoasă a conducătorului vizionar, care întruchipând virtuțile poporului român și călăuzindu-se după interesele acestuia, a putut discerne în „pâcla acelei vremi“, drumul ce ducea la emanciparea lui socială și națională.

Tudor Vladimirescu a fost un erou al luptei pentru neatârnamarea țării, personificând deșteptarea poporului român prin acțiunea sa revoluționară, a indicat drumul istoriei viitoare a românilor, iar regenerarea istoriei naționale, prin insurecția pandurilor, s-a datorat forței țâșnite din straturile adânci ale poporului.

CU MIC, CU MARE, ÎMPĂRȚIM ZÂMBETE DE SĂRBĂTOARE

Prof. înv. primar Ecaterinei Șorcaru

Dragostea de aproape nu trebuie condiționată de vârstă. Cei mai mici seminariști, elevii clasei pregătitoare A de la Seminarul Teologic Ortodox „Sf. Andrei“ din Galați, însoțiți de părinți și de doamna învățătoare, s-au gândit să aducă zâmbetul pe buzele copiilor din Asociația *Familia* din Galați.

Și cum în sarcina dascălilor este să-i învețe pe elevi nu doar „să știe“, ci și „să fie“, inimoșii școlari aflați la început de drum

Micii seminariști

vor să fie un exemplu pozitiv atât pentru cei mici, cât și pentru cei mari.

O vorbă spune că „dar din dar se face Rai“. Grija de semeni este cea care ne deschide por-

țile către Împărăția lui Dumnezeu.

PERMIS DE BUN PIETON PENTRU MICII SEMINARIȘTI!

Prof. înv. primar Paula-Antoaneta Munteanu

Pe data de 11 octombrie 2021, elevii clasei a II-a A de la Seminarul Teologic Ortodox „Sf. Andrei“ au participat la activitatea *Permis de bun pieton*, desfășurată în parteneriat cu Poliția Municipiului Galați - Biroul Rutier.

Doamna agent Mardare Andreea le-a prezentat elevilor regulile de circulație de la domiciliu la școală și invers, traversarea pe drumurile publice, urcarea și coborârea în și din mijloacele

de transport în comun, zonele indicate pentru biciclete, role și skateboard-uri.

Toți elevii au obținut cu succes *Permisul de bun pieton*.

ÎN UNIRE STĂ PUTEREA!

Prof. înv. primar Paula-Antoaneta Munteanu

Pași oricărui călător, îndemnați de gustul pentru frumusețea naturii, pentru bogăția sufletească a oamenilor, se vor opri neîndoielnic... în Vrancea, unde Dumnezeu a aruncat sămânța aceluia cîntec genial „Miorița“. Vrancea a fost de-a lungul timpului simbolul libertății și demnității românești. În momentele de cumpănă, vrâncenii, săritori și plini de curaj, și-au adus contribuția la marele

Dorul nostru de unire tot mai tare s-a aprins“.

(GH. BĂLTEAN)

Astfel s-a aprins și dorința micilor seminariști, STELUȚELE clasei a IV-a A, de a se transpune în personajele acelor vremuri, interpretând rolul bătrânului înțelept (moș Ion Roată), al primului conducător (Alexandru Ioan Cuza) și al boierilor avari și fără suflet, din vina cărora poporul suferea atât de mult.

Interpretând aceste personaje, copiii au învățat mai ușor și cu plăcere...lecția de istorie.

Jocul... și... jocurile fac materiile grele... PLĂCUTE!

acte ale istoriei, care a fost mai mult decât zburciună.

Orașul Focșani a trăit din febra evenimentelor de la 1859, fiind singurul oraș împărțit în două. UNIREA a fost dorința cea mai fierbinte a locuitorilor de atunci. Din Câmpuri, a dus dorința de unire a răzeșilor moldoveni în divanul ad-hoc – Moș Ion Roată, om cinstit și cuviincios, dar cu „gâdilici la limbă“, cu înțelepciunea pe care ți-o dă experiența de viață, cu simțul umorului.“

ȘI UNIREA s-a făcut!

„Sub Alexandru Ioan Cuza, din voința cerului

Semănatu-s-a sămânța întregirii neamului

Și de când Moldova-n horă cu Muntenia s-a prins,

ZIUA INTERNAȚIONALĂ A CITITULUI ÎMPREUNĂ

Clasa a IV-a A „STELUȚELE”

Prof. înv. primar Paula-Antoaneta Munteanu

„Dacă ai o grădină și o bibliotecă, ai tot ceea ce îți trebuie” (Cicero).

Arta literaturii presupune o imitare a realității și, mai ales, transfigurarea artistică a universului creat în armonie cu gândirea, cu personalitatea, sentimentele și creativitatea fiecăruia în parte. Arta cuvântului, *literatura*, ne ajută să cunoaștem și să simțim realitatea într-o manieră aparte: să ne imaginăm chipuri, să anticipăm timbrul vocal, dar și să privim dintr-o perspectivă inedită locuri care ni se păreau cunoscute. Copilăria și jocul compun un tot unitar pe care scriitorii îl evocă frecvent cu încântare și melancolie.

Ziua Națională a Cititului Împreună ne-a dat ocazia să „ne jucăm” de-a personajele și să ne transpunem în pielea lor. Jocul magic al cuvintelor, din fragmentele citite, a stimulat gândirea, imaginația și sensibilitatea micilor „lectori”. Astfel s-a creat mediul ambiant care a facilitat evocarea unei lumi miraculoase în care micul cititor parcă a devenit partener al creației.

Pe lângă asta, am descoperit împreună și

plăcerea de a citi în același timp aceeași carte cu voce tare. Această zi reprezintă un prilej deosebit de a-i aduce împreună pe cei care iubesc cărțile și de a insufla dragostea pentru lectură celor care încă nu au descoperit puterea cititului. A citi împreună în această zi înseamnă că o carte bine aleasă este citită cu voce tare pentru mai mulți ascultători.

Când citești nu te plictisești, afli lucruri noi. Cititul nu se face doar în clasă sau acasă, ci oriunde găsești o CARTE...